

de i gang med at skabe åbenhed og gennemsku-
elighed i denne folkekirkes fælles økonomi,
Fællesfonden, som jo er på ca. 1 mia. kr.

Dette har ført til en livlig debat rundt omkring
i folkekirken om den fremtidige tilrettelæggelse
og styring af folkekirkes økonomi. Regeringen
har som bekendt bidraget til at få denne debat
struktureret ved i forsommeren at udsende de-
batoplægget »En folkekirke – men tæt på« med
opfordring til alle interesserede, heriblandt selv-
følgelig alle menighedsråd, provstiuvalg og
stifter, om at give deres mening til kende her se-
nest den 1. november.

Kl. 10.15

Det har resulteret i omkring 300 skriftlige hør-
ingssvar og mange debatindlæg på debatsiden
kirketinget.dk. De indgår nu i regeringens over-
vejelser. Det er også klart, at den strukturreform,
som nu er ved at være tegnet færdig på det kom-
mune område, kan give anledning til overve-
jelser om mulige konsekvenser for den folkekirk-
elige struktur.

Som jeg allerede har nævnt, drøftes spørgs-
målet om folkekirkes særlige stilling efter
grundlovens § 4 ofte i sammenhæng med
spørgsmålet om religionsfrihed eller -lighed og
eventuelt udformningen af en særlig lov om
trossamfund. I den forbindelse vil jeg gerne slå
fast, at vi i Danmark den fuldstændige religi-
onsfrihed. Blot må der ikke læres noget, der
strider mod den offentlige orden og sædelighe-
den.

Grundloven rummer på dette område en
markant tillid til borgerne, en tillid, som selvføl-
gelig også forpligter. Medlemmer af et trossam-
fund har selvfølgelig en forpligtelse til at respek-
tere det værdigrundlag, det danske samfund
hviler på. Dette er en forudsætning for den fri-
hed og det frisind, der siden 1849 har været
grundlaget for det danske demokrati.

Til afslutning vil jeg gerne sammenfatte mit
svar på forespørgslen ved at sige, at den danske
folkekirkes særstilling efter grundlovens § 4
bedst muligt sikres ved, at vi fastholder det
grundlæggende i den nuværende styreform for
folkekirken, nemlig at Folketinget lovgiver om
rammerne for folkekirkes liv og virke på en så-
dan måde, at rammerne giver plads for et rigt,
varieret kristenliv og kristen forkyndelse ude
omkring i landets mange sogne.

Formanden:

Tak til kirkeministeren.

Så går vi i gang med forhandlingen. Ordfø-
ren for forespørgerne, hr. Jesper Langballe.

Forhandling

Jesper Langballe (DF):

Lad mig begynde med en lille fabel fortalt af en
nu afdød præst i folkekirken. Han lignede folke-
kirken ved et stort, gammelt skib, der lå ud for
kysten i en tilsyneladende sørgelig, ramponeret
tilstand beskudt af bredsider fra den brandesi-
anske kulturradikalisme og venstrefløjen. Men
der var hjælp på vej. Inde fra kysten stævnede
en række små både ud for at holde den gamle
skude flydende og, hvis det ikke var muligt, at
tage besætningen om bord og bjærge den. De
små både var de kirkelige organisationer, der
var fulde af hjælpsomhed og offervilje og be-
kymring på det gamle skibs vegne, hvis under-
gang de bestandig forudså.

Men det skulle vise sig, at det gamle skib var
gjort af et stærkere tømmer, end man havde tro-
et. Det blev ved at holde sig flydende, mens de
små både med tiden rådned, blev trøskede og
gik ned, og nu var det deres mandskaber, der
måtte søge tilflugt på det gamle skib for at redde
sig selv. De entrede det, og til sidst forsøgte de at
erobre det store, gamle skib på dets eget dæk.
De kom som hjælpere, og de endte som snyltere
og parasitter.

Hvor ofte blev folkekirkes undergang ikke
spået, og hvor ofte viste det sig ikke, at den var
gjort af solidt tømmer, forankret som den er i det
danske folks hjerter? Bestandig vil de bekymre-
de redde folkekirken, forbedre den, frigøre den
gennem strukturkommissioner og udrednings-
udvalg, alle de, som jævnlige udnævner sig selv
og hinanden til det kirkelige landskab, og som
vil analysere sig frem til, hvad folkekirkes op-
gave er, og hvordan den skal løses.

Den gamle skudes besætning derimod, det al-
mindelige danske folk af barnedøbte, ved godt,
hvad der er folkekirkes opgave. Det er at døbe
børnene, at begrave de døde, at trøste de sørgen-
de og at forkynde evangeliet til nyt håb.

Kl. 10.20

De ved også, at folkekirken hverken er Chri-
stiansborg eller Frederiksholms Kanal endsige
Nyborg Strand. For folkekirken er ikke en stats-
kirke, den flager ikke med splitflag. Den er hel-
ler ikke en frikirke, men den understøttes af sta-
ten, hvis Folketing sætter dens rammer og vær-
ner om evangeliets fri forkyndelse.